

Spisová značka: [REDACTED]

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

[REDACTED] rozhodl v hlavním líčení konaném dne [REDACTED]
samosoudkyní [REDACTED] **t a k t o :**

Obžalovaná

[REDACTED],

nar. [REDACTED] v [REDACTED], trvale bytem [REDACTED] [REDACTED], t.č. na [REDACTED]
[REDACTED]

s e u z n á v á v i n n o u , ž e

dne [REDACTED] v [REDACTED] sepsala trestní oznámení na [REDACTED] nar. [REDACTED]
[REDACTED] nar. [REDACTED] a [REDACTED], nar. [REDACTED] že se v době od [REDACTED] do [REDACTED]
na příjezdové cestě k domu v [REDACTED] a zřejmě v bydlíšti [REDACTED] dopouštěli trestného
činu týrání svěřené osoby nezl. [REDACTED] nar. [REDACTED] tím, že [REDACTED] dítěti zlým
nakládáním způsobovali těžké příkoří projevující se neustálým nářkem, podlitinami z hrubého
zacházení a bití, kožními vyrážkami, deptali ho výhrůžkami, zavírali do temné místnosti,
psychicky týrali, a prostřednictvím pošty je [REDACTED] doručila na Policii ČR, Krajské ředitelství
policie Severočeského kraje, Obvodní oddělení [REDACTED] přestože věděla, že tyto skutečnosti
nejdou pravdivé,

t e d y

jiného lživě obvinila z trestného činu v úmyslu přivodit jeho trestní stíhání,

č í m ž s p á c h a l a

trestný čin krivého obvinění podle § 174 odst. 1 trestního zákona účinného do 31.12.2009.

Za to

se odsuzuje :

Podle § 174 odst. 1 trestního zákona k trestu odnětí svobody v trvání **s e d m i (7) měsíců**.

Podle § 58 odst. 1 a § 59 odst. 1 trestního zákona se výkon tohoto trestu **podmíněně odkládá** na zkušební dobu v trvání **p a t n á c t i (15) měsíců**.

ODŮVODNĚNÍ

Obžalovaná podala dne [redacted] na poškozené vědomě nepravdivé „oznámení o skutečnostech nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin dle § 215 odst. 1, 2 b) trestního zákona – týrání svěřené osoby“, do kterého uvedla, že v období první poloviny roku [redacted] poškození na příjezdové cestě k domu v [redacted] a v jejich bydlišti způsobovali dceři [redacted] zlým nakládáním těžké příkoří projevující se neustálým nářkem, podlitinami z hrubého zacházení a bití, kožními vyrážkami, deptali ji výhrůžkami, zavíráním do temné místnosti, psychickým týráním spojeným s obavami z dalšího týrání, s tím, že svědectví mohou podat [redacted], [redacted], [redacted], [redacted], kteří byli pod tímto textem podepsáni, a toto oznámení bylo na Policii ČR v [redacted] doručeno poštou dne [redacted].

V rámci řízení před soudem byla vyslechnuta obžalovaná, poškození ([redacted] – [redacted] nezletilé, [redacted] – [redacted], [redacted] – [redacted] oba z [redacted] strany), svědci [redacted] – [redacted], [redacted] – [redacted], oba z [redacted] strany, [redacted] – [redacted] obžalované, [redacted] – [redacted] obžalované, [redacted] – [redacted] pracovníce OSPOD, dále byly přehrány videozáznamy na CD předložené obžalovanou a poškozenými o předávání dcery [redacted] a o víkendovém styku, jakož i listinné důkazy – zprávy dětské lékařky [redacted] psychologky [redacted] záznamy OSPOD [redacted] návrhy a rozhodnutí o předběžných opatření ohledně výchovy a styku nezl. [redacted], policejní spis o prošetření trestního oznámení a další.

Obžalovaná popřela, že by chtěla poškozené vědomě nepravdivě obvinít. Podáním trestního oznámení měla v úmyslu, aby byly prošetřeny skutečnosti, že se rodina [redacted] k dceři špatně chová jednak při předávání dcery, a poté v místě bydliště, kdy dcera při předávání brečela a prosila ji, že k tatínkovi nechce, [redacted] ji násilně usazovali do auta. Když jí dceru zpět předávali, měla na těle modřiny, v dolní části těla měla vyrážku, chovala se jinak, počůrávala se, říkala jí, že jí tam zavírají do temné místnosti, měla z jejího chování dojem, že jí dávají nějaké utišující léky. Všimli si toho i její příbuzní. Nevěděla, jak to má řešit, všichni z jejího okolí jí říkali, ať to nedopustí, ať s tím něco udělá. Sociální pracovníce jí nepomohla, po hovoru s ní byla vždy vystresovaná, a když byla ve vyšším stupni těhotenství jí po návštěvě na OSPO museli odvézt do nemocnice, kde předčasně porodila. Se svým podezřením se obrátila se

na paní [REDAKCE] z Fondu ohrožených dětí, která jí řekla, že pokud má takové podezření, ať podá trestní oznámení na policii. Toto jí poradila i psycholožka [REDAKCE]. Proto podala trestní oznámení dle návodu na webových stránkách Fondu ohrožených dětí.

Obdobně jako obžalovaná vypovídají její příbuzní: svědci [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE]. Shodně popisují, že předávání dítěte otci vždy probíhala s nářkem dítěte a že to bylo hrozné, dále popisují, jak se nezl. [REDAKCE] chovala po návratech od otce, že vyprávěla divné věci, měla strach ze tmy, o maminku, byla opruzená, měla modřiny. [REDAKCE] ke svému podpisu na trestním oznámení uvedla, že ho podepsala, ale nečetla jej, na vnučce viděla vyrážku, když se od [REDAKCE] vracela. [REDAKCE] viděl na vnučce modřiny a vyrážku, a jak jí při nakládání do auta [REDAKCE] lámají ruce a nohy. Svědkyně [REDAKCE] viděla, že [REDAKCE] má následky psychického týrání, počůrávala se od té doby, co za ní otec jezdil, bála se cizích mužů, na videích u [REDAKCE] chodila jako omámená. Svědkyně [REDAKCE] viděla, jak [REDAKCE] povídá její dceři při hraní, že nesmí plakat pro maminku, a jí nesmí mít ráda. Po návštěvách byla vždy vystresovaná. Proto [REDAKCE] nabádala, ať to tak nenechá.

Poškozený [REDAKCE] popsal, jak usiloval o styk s dcerou, jak probíhala jednotlivá předávání, kdy chodil on sám k domu pro dceru, obžalovaná neměla dceru včas připravenou k předání, teprve jí převlíkala, vždy u předání byl někdo z rodiny obžalované a byli vůči němu nepřátelští. [REDAKCE] se držela matky, která mu říkala, ať si jí od ní odtrhne. Takto si jí od matky přebíral, přitom [REDAKCE] brečela, ještě, když ji nesl/vedl k autu, a dával jí do autosedačky, poté však již v autě vždy plakat přestala. Jezdil s ním ještě jeho otec, který řídil, aby on se mohl na zadní sedačce věnovat dceři. Při jednom předání dala obžalovaná facku jeho otci, při dalším předání vzadu u jejich vozidla upadla s tím, že jí napadl jeho otec. Když s ním [REDAKCE] odjela, byla poté klidná, povídali si, brali jí na výlety, hráli si. Žádného týrání se na ní nedopustil. Když začalo být prošetřováno trestní oznámení obžalované, pracoval u [REDAKCE]. Byli prošetřováni inspekci, prokázalo se, že to tak není. Kdyby bylo zahájeno trestní stíhání, byl by okamžitě postaven mimo službu a měl by problémy s hledáním práce. Trestní oznámení si vysvětluje jako účelové, neboť obžalovaná předtím podala návrh na jeho zákaz styku s dcerou. Otec obžalované byl navíc za jeho zaměstnavatelem a řekl mu, že má velké dluhy, že se kvůli němu obžalovaná musela přestěhovat do [REDAKCE], vedoucí mu pak častěji než ostatním kontroloval blok na pokuty. Trestní oznámení jej poškodilo především psychicky. Shodně vypověděl poškozený [REDAKCE], který vysvětlil, že pokud měla u nich [REDAKCE] modřiny, šlo o běžné dětské, což potvrdil i písemně lékař, u něhož s ní byli s bolením břicha. S [REDAKCE] navštívili [REDAKCE], v [REDAKCE] která je specialistkou na syndrom zavrženého dítěte, neboť měli za to, že je dceři podsouváno, že nechce vidět tatínka. Vnučku fotili nahou, poté, co bylo podáno trestní oznámení, aby dokumentovali, že je bez modřin. Poškozená [REDAKCE] se vyjadřovala k chování vnučky během víkendových návštěv a k tomu, co se zprostředkovaně dozvěděla od [REDAKCE] a [REDAKCE] o předávání dcery.

Svědkyně [REDAKCE] (pracovnice OSPO) popsala, jak s rodinou případ řešila, že byla v kontaktu jak s matkou, tak s otcem, a kontaktoval ji i dědeček ze strany otce, a to mnohokrát. Problémy byly s předáváním dcery otci, účastnila se i asistovaného předání, v dalším případě její vedoucí. Uvedla, že nabádala matku, aby měla dceru vždy na předání připravenou, aby předání netrvalo dlouho, aby byly přítomni jen rodiče a ne další osoby. Sama byla předání přítomna, kdy viděla, že do předání zasahují i další osoby z rodiny obžalované, že jsou vůči otci vyloženě nepřátelští a že předávání je protahované a dcera přitom pláče. Dále vypověděla, že když o věci jednala s paní obžalovanou, tak ta jí vždy vysvětlovala, proč dcera k otci nemůže, nepřála si styk

dcery s otcem. Když jí svědkyně vysvětlovala, že nevidí důvod, proč by se otec neměl stýkat s dcerou, tak se obžalovaná rozčílila a obvinila svědkyni, že je uplacená od rodiny otce. Toto obvinění měla obžalovaná říci i před její vedoucí a také napsat vedoucím odboru (stížnost na čl. 147, odpověď na čl. 148, 150), kteří s ní tuto věc řešili, opakovaně pak v zaměstnání musela vysvětlovat, že to není pravda. Obžalovaná s tím přestala, až když jí pohrozila, že to oznámí na policii. Dále uvedla, že když s obžalovanou jednala (asi 3x), tak byly vždy odlišného názoru, a obžalovaná to vždy nesla špatně. O tom, že by obžalovaná měla podezření, že dcera je [REDAKCE] týrána, se jí matka nesvěřila, asi s ní neprojednávala možnost podání trestního oznámení. O tom, se dozvěděla až od policie, když jim přišlo do spisu. Dle textu oznámení si s kolegyněmi myslely, že jde o „druhou Kuřim“.

Text trestního oznámení, které sepsala obžalovaná viz. první odstavec. Z policejního spisu, jenž je připojen, je zřejmý průběh vyšetřování trestního oznámení obžalované, kdy vzhledem k tomu, že poškozený [REDAKCE] pracoval v té době u [REDAKCE], byla věc řešena Inspekcí Ministerstva vnitra, která šetření ukončila se závěrem, že nebylo prokázáno, že by se podezřelí dopustili trestného činu týrání, naopak mají podezření na křivé obvinění ze strany oznamovatelky.

Průběh předávání v inkriminované době je vidět na záznamech na DVD/CD, z nichž je zřejmé, že otec [REDAKCE] jde k domu obžalované pro dceru, kterou matka drží a nervózně jí hladí po zádech, při tom se dohaduje s otcem o předání dcery a dalších věcech, předání dcery jsou tímto protahována, a dcera z napjaté situace propuká v pláč, který trvá až do okamžiku usazení otcem ve vozidle. Shodně vyplývá i z písemného záznamu OSPOD pořízeného z asistovaných předání ze dne [REDAKCE]. Ze záznamu OSPOD o asistovaném předání z [REDAKCE] který byl proveden za přítomnosti p. [REDAKCE] je zřejmé, že toto proběhlo klidně.

[REDAKCE] v [REDAKCE] konstatovala u nezl. [REDAKCE] kožní vyrážku, jako hraniční reakci alergie na zvířecí srst. Z důkazů je zřejmé, že předtím byla na návštěvě u otce, který má doma psa a kočky. Nějaké následky těžkého příkoří lékařka neshledala. Naopak k dotazu OSPOD uvedla, že nezl. [REDAKCE] prospívá dobře. U psychologky [REDAKCE] byla obžalovaná vedena od [REDAKCE] ze zprávy založené ve spise je zřejmé, že v r. [REDAKCE] s klientkou probírala, že rodina [REDAKCE] nezletilou svléká a fotí, a doporučila jí, že pokud má za to, že je tím dceří způsobováno těžké příkoří, nechť to oznámí sociální pracovníci a pediatričce. V [REDAKCE] byla nezletilá na vyšetření u [REDAKCE], která zjistila, že [REDAKCE] má ráda všechny blízké lidi, nemá dostatek sociálních zkušeností pro posouzení života v rodině matky a rodině otce. Předávací rituály vnímá jako adaptační nejistotu umocněnou zjevným nesouladem rodičů. Přirovnávala to mateřské školce, dítě tím víc při příchodu pláče, čím víc je rodič úzkostnější. Za chvíli si však spokojeně hraje. Matku vnímá vcelku pozitivně, negativně partnera matky.

Styk poškozeného [REDAKCE] s dcerou [REDAKCE] byl upraven rozsudkem Okresního soudu v [REDAKCE] č.j. [REDAKCE] z [REDAKCE] ve spojení s rozsudkem [REDAKCE] soudu v [REDAKCE] – pobočky v [REDAKCE] č.j. [REDAKCE] z [REDAKCE] tak, že do konce [REDAKCE] se mohl vídat každou lichou sobotu a neděli v měsíci od 15h do 18h za přítomnosti matky, od [REDAKCE] ve stejném rozsahu bez přítomnosti matky, od [REDAKCE] každou lichou sobotu v roce od 9h do 19h. Právní moci rozsudek nabyl [REDAKCE]. Ve spise jsou založeny návrhy otce na předběžná opatření ohledně úpravy styku s dcerou, které byly zamítnuty ([REDAKCE] a [REDAKCE]); rovněž návrh obžalované na zákaz styku otce s dcerou (časově shodně s datem [REDAKCE]).

podání trestního oznámení pro týrání), který byl soudem zamítnut. Krátce předtím soud matku vyzýval k řádnému dodržování soudního rozhodnutí o styku dítěte s otce (ke stížnosti otce).

Městským úřadem v [REDAKCE] – [REDAKCE] byl rozhodnutím ze dne [REDAKCE] zastaveno řízení o přestupku, kterého se měl dopustit [REDAKCE] dne [REDAKCE] vůči obžalované (měl do ní strčit), neboť obvinění z přestupku se neprokázalo.

Trestného činu krivého obvinění podle § 174 odst. 1 tr. zákona se dopustí ten, kdo jiného lživě obviní z trestného činu v úmyslu přivodit jeho trestní stíhání, tedy vědomě nepravdivě informovat o skutkových okolnostech: kdy, kde a jak měl být trestný čin spáchán a kdo je pachatelem. Za vědomě lživé podezření naopak nelze považovat vyslovení pouhého podezření, že se konkrétní osoba může trestného jednání dopouštět. Rozhodné je, že pachatel měl úmysl přivodit krivým obviněním trestní stíhání krivě obviněné osoby. Účelem trestním stíhání je přitom dle trestního řádu náležité zjištění trestné činnosti a spravedlivého potrestání jejich pachatele dle zákona. Z hlediska subjektivní stránky musí pachatel chtít nebo si alespoň být vědom toho, že jiného lživě obviňuje z trestného činu, a být s tím srozuměn a současně chtít nebo být alespoň srozuměn s tím, že v důsledku jeho obvinění bude tato osoba trestně stíhána.

Soud zkoumal, zda tu objektivně byly takové skutečnosti, pro něž by si obžalovaná mohla důvodně myslet, že je na její dceři páchan trestný čin týrání blízké osoby a které by ji mohly vyvíňovat a dále, zda měla obžalovaná úmysl přivodit poškozeným trestní stíhání.

Trestní oznámení obžalované bylo prošetřeno inspekcí Ministerstva vnitra a nebylo zjištěno, že by se poškození dopouštěli týrání dle uvedeného oznámení. Soud tuto skutečnost rovněž posuzoval a dospěl ke shodnému závěru. Fyzické příznaky údajného týrání dcery uváděné obžalovanou v trestním oznámení byly ve zprávách pediatričky [REDAKCE] objektivně zjištěny jako kožní vyrážka, zřejmě alergie na zvířecí srst, případně nervového původu. Na návštěvě u otce předcházející výskytu vyrážky, mohla být přitom dcera v kontaktu se zvířaty (pes, kočka). Dle výpovědi svědků podporujících obhajobu obžalované měla [REDAKCE] po návštěvách u otce noční můry, chovala se jinak, byla oteklá, měla opruzeniny, modřiny. Z lékařské zprávy je zřejmé, že v případě modřin šlo o běžná dětská zranění. Své podezření obžalovaná nesdělila sociální pracovníci, tak jak jí radila psycholožka [REDAKCE]. Se sociální pracovníci měla, dle oboustranné výpovědi, špatné vztahy, neboť měla za to, že straní rodině poškozeného. Změny chování u dcery byly konzultovány vyšetřením [REDAKCE] u psycholožky v [REDAKCE] (tedy po podání trestního oznámení), která neshledala, že by [REDAKCE] negativně reagovala na poškozené. Podezření, které obžalovaná měla pro týrání dcery poškozenými, bylo neopodstatněné. Důvody vyrážky byly obžalované lékařkou vysvětleny, přesto je obžalovaná uváděla jako projev týrání. Na skutečnostech, které mohly odůvodňovat odlišné chování dcery, se obžalovaná podílela sama, tím, že nepřipravila dceru pro klidné předání otci, stejně tak jako její příbuzní (kteří se podepsali pod trestní oznámení) a kteří se přes rady sociální pracovnice nadrželi zpět, ale naopak zasahovali do průběhu předávání dcery otci. [REDAKCE] tak přirozeně na vyhrocenou situaci reagovala pláčem a nechutí jít k otci. Z výpovědi svědkyně [REDAKCE] bylo zjištěno, že obžalovaná již v minulosti bez podložených důkazů obviňovala sociální pracovníci [REDAKCE] z toho, že od rodiny poškozených vzala úplatek, s tímto obviněním seznámila i nadřízené sociální pracovnice. Tato skutečnost se nepotvrdila.

Ze všech těchto okolností si soud učinil závěr, že obžalovaná byla v době podání trestního stíhání přinejmenším srozuměna s tím, že její dcera není poškozenými týrána, objektivně si však

tuto skutečnost nechtěla připustit. To, že projevy u dcery (které si vysvětlovala jako týrání) nebyly způsobeny jednáním, z nichž poškozené obviňovala, vyplývá minimálně z hodnocení pediatričky dítěte a sociální pracovnice, které obžalované situaci vysvětlovaly. Těmto odbornicím, které by mohly rozpoznat syndromy týraného dítěte a byly/mohly být nejspíše s dítětem v kontaktu, se se svým podezřením na týrání navíc vůbec nesvěřila. Takovýto postup by byl přitom při takovém podezření matky na týrání jejího dítěte očekávatelný. Obžalovaná toto údajně telefonicky konzultovala pouze s p. [REDAKCE] z Fondu ohrožených dětí, které však mohla zprostředkovat pouze jednostranné vyličení věci, a která dítě osobně nikdy neviděla. Údajně na její radu podala trestní oznámení na poškozené ze spáchání závažné trestné činnosti (trestní sazba u trestného činu týrání osoby blízké dle § 215 odst. 1 tr. zákona činí 2 až 8 let). Trestní oznámení podala v časové souvislosti s návrhem na předběžné opatření na zákaz styku otce s dítětem, což se jeví jako vystupňování snahy obžalované o zamezení styku dítěte s otcem. Pokud obžalovaná podala trestní oznámení s takovým obsahem, jež sama sociální pracovnice označila jako „druhou kauzu Kuřim“, tedy velmi závažná obvinění, byla si obžalovaná nepochybně vědoma, přinejmenším srozuměna s tím, že takové skutečnosti budou policií prošetřeny, že poškození budou k věci vyslýcháni a měla tedy jednoznačně v úmyslu jim přivodit trestní stíhání. Poškození tak tímto jednáním utrpěli jak psychicky, tak na své dobré pověsti, když museli vysvětlovat, že se takového jednání nedopustili, a navíc poškozený [REDAKCE] by s ohledem na svůj služební poměr byl v případě zahájení trestního stíhání postaven mimo službu. Po právní stránce má tak soud za to, že se obžalovaná svým jednáním dopustila trestného činu krivého obvinění dle § 174 trestního zákona.

Co se týče úvahy o druhu a výměře trestu soud vycházel z kritérií ustanovení § 31 a 23 tr. zákona. Obžalované polehčuje její trestní bezúhonnost. V místě bydliště není známo negativních informací, péče o dítě je bezproblémová. Přitěžují jí následky, které její jednání mělo v rovině poškození dobrého jména poškozených. Nelze rovněž nezmínit obdobné jednání obžalované – obvinění [REDAKCE] z přestupku, který nebyl prokázán, obviňování sociální pracovnice z braní úplatku. Vzhledem k těmto okolnostem měl soud za to, že dostatečným je výchovný trest v dolní polovině trestní sazby, která dle § 174 činí až 3 roky odnětí svobody, na přiměřenou zkušební dobu. Byl uložen shodný trest jako ve zrušeném trestním příkaze.

Během zkušební doby má obžalovaná vést řádný život, včetně řádného dodržování soudního rozhodnutí o výchově a výživě dítěte, nedopouštět se žádné trestné činnosti ani přestupků. V opačném případě by soud rozhodl o výkonu trestu odnětí svobody.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne jeho doručení k [REDAKCE] soudu v [REDAKCE], o kterém by pak rozhodoval [REDAKCE] v [REDAKCE] - pobočka [REDAKCE]

Státní zástupce může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná

osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně, podle § 251 trestního řádu, také odůvodněno tak, aby bylo patrno, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolání je třeba doručit **ve dvojím vyhotovení**.

V [redacted] dne [redacted]

[redacted] **v. r.**
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:

[redacted]